

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lvdovici Carrionis Antiqvarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

Renones. Sallustius & Caesar explicati. Caesaris vulgares scripturae
defensae. aliorum eiecta emendatio. Cor. Tacitus castigatus. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

POPOLO ROMANO. QVRITIBVS.
 VE. quod est, Curenſibus. quae ciuitas Sabini-
 rum potentissima fuit. deinde emendauit: Ut quae
 optima lege fuerit. tale enim quiddam in magistra-
 tionis creandis adijci solere, idem Festus tradidit: in
 modo eadem scriptura, quae in Augustini editione
 chartae marginem infidet, pro vera recipiatur; &
 ipsa verba nouum habeant initium. hunc in modum

idē; optima

VI. QVI. OPTVMA. LEGE. FVE-
 RINT. adijci solet, cum quidam magistratus
 creatur. vnde sane in superiore illa lege, non inci-
 te scribi posset: Vti. quae. optima. lege. fuerit. praeter-
 erea M. Caesonis de Lusitanis, cum Ser. Galbam
 accusauit; ita sunt scribenda: Ego me nunc volo in
 pontificium optime scire. iamne ea causa Pontifex
 capiar? si volo augurium optime tenere: & quis me ob
 eam rem augurem capiar?

Renotes. Sallustius & Caesar explicati. Caesaris vulgares. scripturae defensae. aliorum commendatio eiecta. Cor. Tacitus castigatus.

C A P I T U L I I.

Caesar com-
 met. de bell.
 Gall. l. VI

C. Iulius Caesar, mores, vitam, studia, religio-
 nem Germanorum, cum Gallorum institutio-
 nis conferens, Vita omnis, inquit, Germanis, in vena-
 tionibus, atque in studiis rei militaris consistit. ab par-
 tibus duriciei ac labori student. qui diuissime impe-
 beres manserunt; maximam inter eos ferunt laudem.
 Hoc alij staturae, alij neruos viresque confirmari
 putant. intra annum vero vicesimum, feminae notitia
 habuisse, in turpissimis habent rebus. cuius rei nulla
 est occultatio, quod et promiscue in flumine perlauant,
 & pel-

Ant. Mureti
 Variar. Lectione
 LIII
 28

& pellibus, aut paruis renonum tegumentis, vtuntur,
 magna corporis parte nuda. Quae postrema verba
 quidam multarum litterarum Iureconsultis, aliter
 longe scribi voluit: nimirum; aut paruis renonum te-
 gumentis vtuntur: eamque opinionem suam vtro
 cuidam clarissimo, cuius, inquit, sincerum ac sub-
 tile iudicium docti omnes admiratur, vnice pro-
 bauit. A quibus sane hominibus, etsi, in his huma-
 nitatis studijs, paene inuitus dissentio, siue in alijs
 placitis aduersus nos stent siue a nobis: nolo tamen
 id quod res est tacere; & eum scriptorem vltro de-
 prauari, aliosque in errorem illiciti tacitus erre.
 Igitur illud, *renonum*, rectum esse ita suo, & in C.
 Caesare retineri oportere cenleo. quod, dum in li-
 bro, quem ex Caesare descripsit Aimonius, serua-
 ri video: diligentiam illius & fidem laudo. in eo
 vero, quod de suo addidit monachus, *renonem a-*
animalis nomen esse: auctoritatem requiro. *renones*
 enim vestes de pellibus significare, Isidorus Hispa-
 lensis docuit. cui ne qui fidem audeat abrogare,
 quod praecipuum quendam & in repub. & in iu-
 ris disciplina virum de Iureconsultorum, *cretione*,
 differentem, iniuria fecisse constat: quicquid huius
 erit, Seruius Honoratus diligens & antiquus Gra-
 maticus sua fide iubebit esse. qui se quidem scri-
 psisse meminere, vestes de pellibus Sallustium, *re-*
nones, appellare. Sallustij verba cum istis C. Caesa-
 ris fere eadem sunt: *Germ. ni intectum renonibus*
corpus tegunt. quod autem ait Sallustius, *intectum*,
 eodem videlicet referri debet, quod Caesar magna
 eos corporis parte esse nuda dixit. quod idem
 Cornelius Tacitus Sallustiana verba prope inter-
 pretatus, memoriae prodidit: *Tegumen*, inquit,

Isidorus lib.
 XIX. voce,
 renones
 de verborū
 Origine.
 Seruius li. I.
 Georg. Vng.

Tacitus lib.
 de morib.
 German.

G 5 omni-

omnibus sagulum, fibula aut, si desit, spina confertum.
 contra infecti totos dies iuxta focum, atque ignem
 acunt. Occupatissimi veste distinguuntur, non simi-
 les, sicut Sarmatae ac Parthi, sed stricta & singu-
 los artus exprimente. gerunt & ferarum pelles, proxi-
 mi ripae negligenter, ultiores exquisitius; ut quibus
 nullus per commercia cultus. & Seneca: Quid Ger-
 manis induratus ad omnem patientiam, ut quibus ex
 magna parte non tegumenta corporum prouisa sunt,
 non suffugia aduersus perpetem caeli rigorem? Recta
 igitur, ut dixi Caesaris est oratio; neque vllius e-
 mendationis indiga, nisi si cui forte, pellibus, abū-
 dare, & à glossemate esse videatur. Nolo etiam in
 Caesare illud mutari: *Romani conuersa signa bipar-
 tito intulerunt*: aut, quod idem I. c. voluit, triparti-
 to, scribi. non enim in tres partes aciem diuisam,
 tripartito etiam cum hostili exercitu committere,
 sed bipartito voluerunt. nimirum et prima ac se-
 cunda acies pro vna esset; tertia vero alteram par-
 tem occuparet. itaque sic ea Caesaris verba sunt
 scribenda: *Romani conuersa signa bipartito intule-
 runt; prima ac secunda acies ut victis ac summois re-
 sisteret; tertia ut venientes exciperet.* ut in editione
 Mediolanensi ante annos centum facta, & om-
 nium, quot sunt, optima editum animaduerti-
 nam illud, exciperet, vbi vulgo, *sustineret*, histori-
 cum est, alio illo longe elegantius. Sallustius histo-
 riarum lib. III. *Quae Sertorio triplices insidiae per
 saltus positae erant: prima; qui venientes exciperent.*
 Illud tamen silentio praeterire nequeo, eandem
 illam editionem in primis illis verbis, *Romani con-
 uersa signa bipartito*, leuiter variare, atque ita ha-
 bere: *Romani signa bipartita intulerunt*: alia illa voce
 omilla

Caesar com-
 ment. de bel.
 Gall. I.

Ant. Mureti
 varia Lectione
 LIII
 28

missa. de quo nihil statuo. Hoc tamen video ex
 animi mei sententia affirmare posse, locum Taciti
 superiorem à verborum transpositione corrigi
 si verba suum in ordinem reponantur, ita post
 corrigi: Gerunt & ferarum pelles proximi ripae ex-
 quisitiis, vltiores negligenter, vt quibus nullus per
 commercia cultus. atque ita mihi quidem videtur.

Taciti de
 morib.
 man.

Tempora monstrant perennare figuratio. medius
 tumor. tres versus apud Maniliū loco alieno
 positi. Manilius & Agellius castigati.

C A P V T III.

Nam neque fortuitos ortus surgentibus astris,
 Nec tatiens possum nascentem credere mundum,
 Sotisue assiduos partus, & facta diurna:
 Cum facies eadem signis per saecula comstet,
 Idem Phoebus eat caeli de partibus idem.
 Inde suos sinuat flexus per crura pedesque
 Centauri, alterius rursus ascendere caelum
 Incipit, Arguamque ratem per aplustria summa.
 Lunaque, per totidem lucis mutetur & orbes,
 Et natura vias seruet quas fecerat ipsa.
 In his decem Manilij versibus, tres falli & irrepti-
 rij delitefcunt. quos ego iudicio meo prodam,
 nullum aliud eius praemium relaturus, quam
 vt illi eo loco furca expellantur. quo enim fa-
 ciunt;

Manilius
 li. i. vers.
 CLXXXV.

Inde suos sinuat flexus per crura pedesque
 Centauri, alterius rursus ascendere caelum
 Incipit, Arguamque ratem per aplustria summa,
 nisi forte sententiae perturbandae? igitur, quod
 dixi,